

Κρήτ. Συνών. *στραβαράπης*. β) Μεταφ. ὑβριστικά, ἄνθρωπος με μελαμψὸν πρόσωπον Εὐβ. ("Ακρ. κ.ά.) Μακεδ. (Βλάχ. κ.ά.)

Ἡ λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τύπ. *Γκαβάρπας* Στερελλ. ('Αρχ.)

γκαβέλης ἐπίθ. ἑνιαχ. *γκαβέλας* Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ.) *γαβέλ'ς* Σάμ. Θηλ. *γκαβέλα* Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ.) *γαβέλα* Σάμ. Οὐδ. *γαβέλ'κον* Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *γκαβός*.

"Ανθρωπος ἀθῶρος, ἀπονήρευτος ἐνθ' ἄν.: *Τοῦ γκουρουι-δενί* τοῦ *γκαβέλα* καὶ δὲ *μπαίρῳ* μυρουδιὰ Μακεδ. (Δεσκάτ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τύπ. *Γαβέλ'ς* Σάμ.

γκαβέτσος ἐπίθ. Πελοπν. (Βάλτ. Γαργαλ.) *γκαιβέτσος* Πελοπν. (Βερεστ. Παιδεμ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκαβός*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *γκαϊβός*, κατὰ τινὰ ἀναλογίαν πρὸς τὸ *λέτσος* ἢ ἄλλο τι.

Γκαβός 1, τὸ ὅπ. βλ.

Ἡ λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γκαβέτσω* Πελοπν. (Παιδεμ.) *Γκαιβέτσω* Πελοπν. (Βερεστ.)

γκαβιάζω ἑνιαχ. *γκαβιάζου* Ἡπ. ("Αγναντ. Δωδών. Ἑλληνικ. Κόνιτς. Πλάκ. Χουλιαρ.) Θεσσ. (Δρακότρ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκαβός*.

1) Ἐπὶ ζώων, ὑφίσταμαι μερικὴν τύφλωσιν Ἡπ. (Δωδών.): *Γκαβιάσ'κ' ἢ προυβατίνα, δέσ' τ'ς σ'νὶ βαμμένον* 'ς τοῦ *λουλούξ' ἢ ρίζ' τ'ς τριμμένον μπουρμπόλι* 'ς τὰ *μάτια* (*λουλούξ* = λουλάκι, *μπουρμπόλι* = σαλιγκάρι). 2) Εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν κτιστῶν, κτυπῶ, δέρνω Ἡπ. ("Αγναντ. Ἑλληνικ. Κόνιτς. Πλάκ. Χουλιαρ.) Θεσσ. (Δρακότρ.): *Τοὺν γκάβιασαν* (τὸν ἔδειραν) Κόνιτς. Οὐ *μαυρουδιάρ'ς γκαβιάζ'* τὰ *λαγούλια* 'που τ' *πάχ'* (ὁ δάσκαλος δέρνει τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸ πρῶν) Πλάκ. β) Κτυπῶ κάτι διὰ νὰ τὸ στερεώσω Θεσσ. (Δρακότρ.): *Γκάβιασι τ' ἀγάνι* (χτύπα τὸ καρφί). β) Γκρεμίζω, χαλῶ, σπάζω Ἡπ. ("Αγναντ. Πλάκ.) Θεσσ. (Δρακότρ.) Μακεδ. (Δεσκάτ.): *Τοῦ κούφιον γκαβιάσ'κ'ι* (τὸ σπῖτι γκρεμίστηκε) Πλάκ. Ἡ *χάλκον γκάβιασε* τὰ *ταλιούρια* (ἢ γριά ἔσπασε τὰ πιάτα) Δρακότρ. γ) Ζημιώνομαι, καταστρέφομαι Θεσσ. (Δρακότρ.): *Σὰν τοῦ ράξης δέκα κοῦλ-δες, γκαβιάζουμαι* (ἂν τὸ πάρης δέκα δραχμές, ζημιώνομαι). δ) Σφάζω Θεσσ. (Δρακότρ.): *Ὁ λαγός θὰ γκαβιάσ'* τὴν *γκαλλῖνα* (τὸ παλληγκάρι θὰ σφάξῃ τὴν κόττα). ε) Ἀσθενῶ γενικῶς καὶ χάνω τὰ λογικά μου, παραφρονῶ Θεσσ. (Δρακότρ.): *Μάνεφ' ἢ χάλκον ντούκανα καὶ γκαβιάστ'κε* (ἢ γριά ἔφαγε πολὺ καὶ ἀρρώστησε). *Φορεῖ γκαβιασμένους* 'ς τοῦ *τῶατ'ι* (δὲν εἶναι στὰ λογικά του).

γκάβιακας ὁ, Ἡπ. (Βίτσ.)

Ἐκ τοῦ τύπ. *γκαβιά*, θηλ. τοῦ ἐπιθ. *γκαβός*, καὶ τῆς μεγεθ. παραγωγ. καταλ. -*ακας*.

Ὁ ὑπερβολικὰ μύωψ: *Μπρουνστά σ' ἦταν, γκάβιακα!*

γκαβιαρός ὁ, Ἡπ. (Πλάκ.) *γκαβιερός* Ἡπ. ("Αγναντ. Πράμαντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκαβός* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -*ιαρός*.

Εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν τῶν κτιστῶν, ἄσχημος, κακός.

γκάβιασμα τό, Ἡπ. ("Αγναντ. Δωδών. Ἑλληνικ. Κόνιτς. Πλάκ. Χουλιαρ.) Θεσσ. (Δρακότρ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γκαβιάζω*.

1) Τύφλωσις προβάτου ἢ αἰγὸς Ἡπ. (Δωδών.) 2) Εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν τῶν κτιστῶν, τὸ κτύπημα, τὸ ξυλοκόπημα Ἡπ. ("Αγναντ. Ἑλληνικ. Κόνιτς. Πλάκ. Χουλιαρ.) Θεσσ. (Δρακότρ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ.) β) Καταστροφή Μακεδ. (Δεσκάτ.) γ) Ἀσθένεια, παραφροσύνη Θεσσ. (Δρακότρ.) δ) Ζημία Θεσσ. (Δρακότρ.)

γκαβίζω Πελοπν. (Βαλτεσιν. Βλαχοκερ. Γορτυν. Δυρράχ. Καλάβρυτ. Κερπιν. Κόρινθ. Κυνουρ. Παιδεμ.) Σκορτσιν. Τριφυλ. Φεν. κ.ά.) *γκαιβίζω* Πελοπν. (Βερεστ.) Στερελλ. ('Αστακ.) *γκαϊδίζω* Ἡπ. Ἰθάκ. Πελοπν. (Αἶγ. Αἰγιάλ. Βάλτ. Γαργαλ. Γελίν. Καλάβρυτ. Κλουτσιοχ. Κόκκιν. Κοπν. Κόρινθ. Λακεδ. Λεντεκ. Παιδεμ.) Πιτσᾶ Φεν. Χατζ. κ.ά.) — *Λεξ. Αἰν. γαϊδίζω* Ἀντίπαξ. Ἰθάκ. Λευκ. Ὀθων. Παξ. *γκαϊδίζου* Εὐβ. ("Ακρ. Στρόπον. Ψαχν. κ.ά.) Θεσσ. (Δομοκ. Μοσχᾶτ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρν. Ἀχυρ. Εὐρυταν. Κολάκ. Παρνασσ. Φθιώτ. Φτελ. Φωκ. κ.ά.) *καϊδίζω* Ἡπ. Ζάκ. Ἰθάκ. Κεφαλλ. Παξ. *γαῖζω* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκαβός*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ *γκαϊβός*, *γκαϊδός*.

1) Εἶμαι παραβλώψ, στραβίζω ἐνθ' ἄν.: *Κεῖνη ἢ γυναῖκα μου φαίνεται σὰ νὰ γκαϊβίξῃ* Πελοπν. (Βερεστ.) *Τὸ παιδί αὐτὸ γκαϊδίζει* Πελοπν. (Αἰγιάλ.) *Ἐγκαίδισε ὁ μακαρίτης ὁ Κώστας* Πελοπν. (Γελίν.) *Σὰ νὰ γκαϊδίξ' ἡγάξ' ἀπ' τοῦ διξί τ' τοῦ μάτ' Εὐβ.* ("Ακρ. κ.ά.) *Γαϊδίξ' ὁ μαῦρος τ'ράξ' τὸ Χ'στό καὶ γλέπ' τ'ν Παναῖα* Λευκ. *Ἄμα γιννιῶντι τὰ μ'κρά μὴ προυσουπίδα, τὴ βγάλ'νι ἀπουπάνου* πρὸς τὰ κάτου, ἀλλίως *γκαϊβίξ'νι* τὰ *πιδιά* Στερελλ. ('Αστακ.) || Παροιμ. *Μὲ τὸ στραβὸ κοιμήθηκες, τὸ πρῶτ' θὰ γκαϊδίξῃς* (οἱ κακὲς συναναστροφές ἔχουν ἄμεσα κακὰ ἀποτελέσματα) Πελοπν. (Κόκκιν. κ.ά.)

Ποὺ μὲ στραβόνε κοιμηθῇ, τ' ἀποταχιά καϊδίξει (συνων. μὲ τὴν προηγουμ.) Ἰθάκ. Ἡ παροιμ. εἰς παράλ-λαχ. πολλὰ. Συνών. *ἀλληθωριάζω, ἀλληθωριζω* (Ι), *βλέπω μονόπαντα, παραβλέπω, στραβίζω*. β) *Γκαβοφέρνω*, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν. γ) Μεταφ., κλίνω ὑπὲρ τῆς ὑποστηρίξεως τρίτου προσώπου Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρν. Φθιώτ. Φωκ.): *Αὐτὸς γκαϊδίξ' κατ' αὐτοὺς Αἰτωλ. κ.ά.* 2) Ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ βλέπω Κύπρ.: *Ἐγ-γαῖζει τίποτε.*

γκαβίλης ἐπίθ. ἑνιαχ. *καβίλης* Φολέγ. *γκαβίλ'* τό, Θεσσ. (Πήλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκαβός* κατὰ τινὰ ἀναλογίαν πρὸς τὰ *πορδίλης, σκατίλης, στραβίλης* κ.ά.

1) *Γκαβός*, τὸ ὅπ. βλ., Φολέγ.: *Ἄ, μωρὲ καβίλη!* 2) Γηρασμένον, ἀδύναμον ζῶον τὸ ὅποιον συνεχῶς πίπτει Θεσσ. (Πήλ.)

γκάβισμα τό, Πελοπν. (Γαργαλ. Παιδεμ.) *γκάβισμα* Πελοπν. (Βερεστ.) *γκάιδισμα* Θεσσ. (Δομοκ.) Πελοπν. (Αἶγ. Κόρινθ.) — *Λεξ. Αἰν.*

Ἐκ τοῦ ρ. *γκαβίζω*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *γκαϊβίζω, γκαϊδίζω*.

Ἡ ἰδιότης τοῦ *γκαβοῦ*, τὸ ἀλληθώρισμα ἐνθ' ἄν.: *Ἐχ' κάποιον γκαίδισμα* 'ς τὰ *μάτια τ'* Θεσσ. (Δομοκ.) *Τὸ παιδί του εἶναι γκαϊδὸ καὶ τὸ πῆγε 'ς τοὺς γιαιτροὺς νὰ τοῦ κόψουνε τὸ γκαίδισμα* Πελοπν. (Αἶγ.) *Μωρὲ, φτοῦνος κάνει 'να γκαίβισμα* σὰ *στραβὸς* Πελοπν. (Βερεστ.)

